

Több az élet!

Lukács 12,22-31

²²Tanítványaihoz pedig így szólt: "Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok, ²³mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál. ²⁴Nézzétek meg a hollókat: nem vetnek, nem is aratnak, nincsen kamrájuk, sem csűrük, Isten mégis eltartja őket. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! ²⁵De aggodalmaskodásával ki tudná közületek akár egy arasznyival is meghosszabbítani életét? ²⁶Ha tehát a legcsekélyebbre sem vagytok képesek, miért aggódtok a többi miatt? ²⁷Nézzétek a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül bármelyik. ²⁸Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, az Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek! ²⁹Ti se kérdeztétek tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok. ³⁰Mert mindezeket a világ pogányai kérdezzétek. A ti Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van ezekre. ³¹Inkább keressétek az ő országát, és ráadásul ezek is megadatnak nektek.

Több az élet!

De mivel több az élet? Ez az élet nagy kérdése!

Fontos kérdés! Mi számodra az élet? Őszintén magadba nézve. Mi számodra az élet?

Maslow (pszichológus) egy piramis modellben kísérletek alapján bemutatja, hogy az ösztönös emberi viselkedés a legfontosabb alapigények közt az elemi, materiális igényeket tartja számon. Azaz a piramis alapját a legprimitívebb szükségletek alkotják. Minden ember számára ezek a legfontosabbak. Pl. hogy jóllakjunk. Ezt követik a biztonság iránti szükségletek, majd a szociális szükségletek, ezek után pedig az elismerés iránti szükségletek. A piramis csúcsán pedig az önmegvalósítás áll, azaz az élet céljának felfedezése és megélése. Talán mi magunk is érezzük, tapasztaljuk, hogy az ember így működik.

DE! Jézus mintha fejtetőre állítaná ezt a piramist. Azt mondja, mindenekelőtt az a fontos, hogy tudd, mi az élet célja, ha üres is a hasad, ha szomjas vagy is, ha fázol is, ha mindenki elhagy is, akkor is tudd, mi az élet célja és azt el is tudd érni. Az élet célja Jézus szerint az Isten országának keresése, megtalálása. Az Isten országa, az Isten úrsága azt jelenti, hogy Isten lesz az Úr az életem fölött. Hogy átadom az irányítást Istennek, engedem, hogy Jézus legyen az én Uram, ő legyen az életem irányítója.

³¹Inkább keressétek az ő országát – mondja Ő. Ha lehet választani, hogy jólét vagy Isten országa, ha lehet választani, hogy könnyű siker vagy szerény, de becsületes élet, akkor inkább... **Inkább** – fontos szó ez itt, mert összehasonlítást végez. Inkább válaszd Istent. Inkább válaszd azt, hogy ő lesz a te királyod. Ő lesz a te Urad.

Miért javasolja ezt Jézus? Mert ez nem magától értetődő. Mert ez éppen, hogy az ellenkezője az emberi természetnek. Az ember, aki olyan büszke arra, hogy a maga ura, hogy senki neki nem parancsolhat, s mindent megtesz azért, hogy függetlenségét a határokig kitágítsa, nagyon nehéz ezt az irányítást átadni bárkinek is önszántából. Ezért tanácsol minket az Ige, ezért tanít minket Jézus, inkább válaszd az Isten Úrságát.

Jézus is beszél két úrról. A világ urának, a világ fejedelmének a Sátánt nevezi. Ide születünk, az ő uralmába, a világ mint metafora azt jelenti, messze vagyunk az Istentől, a Sátán uralma alatt vagyunk. Az Isten országa az Isten úrsága pedig egy alternatíva az élet számára. Van másik út, van másik cél, van más értelme is az életnek azon túl, hogy gyűjtünk, jóllakunk, kielégítjük vágyainkat stb. Jézus mondatában ez a szó: **INKÁBB** feltételezi, hogy ezt mi is megláthatjuk, hogy ezt mi is megérthetjük, hogy ezt mi is átélhetjük, hogy van egy másfajta élet, amit inkább érdemes élni. Keressétek **INKÁBB**!

AZ ember keres, folyamatosan. Még a magyar nyelvünk is ezt húzza alá, amikor pénzkeresésről van szó. Keresünk, hogy boldogok legyünk. Jézus itt tanácsol minket: inkább keressétek az Ő országát. Inkább keressétek az Ő úrságát, keressétek, hogyan lehetne Isten az Uratok. Hogyan valósulhatna az meg egyszer az életedben, hogyha egy kis stiklivel egy kis pénzösszeghez juthatnál, akkor nem a pénzt választod, hanem az Isten úrságát, azaz az Isten igéjének hatalmát. Pl. Ne lopj. Vagy pl. ne csúsztass, ne mondj csak féligazságot, ne hunyod be a szemed, ha előtted történik bármi törvénytelen. Ez jelenti az Isten országát, hogy nem a magam ura vagyok, hanem az Isten uralma alatt vagyok, aki megmondja, hogy mit kell tennem (becsületben, igazságban,

szereketben) és mi az, amit nem szabad tennem (cinkosságban, leplezésben, hazugságokban). Nyilvánvaló, hogy az ember, köztük mi is, a pénzért mindenre képes. Jézus azt tanítja, hogy inkább az Isten uralma, ezért az uralomért tegyünk meg inkább mindent.

DE nem egymást kizáró ellentétként tekint Jézus az élet alapvető szükségleteire és az Isten országára. Lehetne azt is gondolni, hogy Jézus arról beszél, hogy egyáltalán nem fontos az étel vagy az ital vagy a ruházkodás. De Jézus nem szembeállítja a kettőt, hanem sokkal inkább megfejelem mindazt. AZ inkább mellett van még egy szó, ami nagyon fontos ebben a mondatban: **ráadásul**.

Ugyan nem ezt kerested, de ezt is megtaláltad. Hányszor és hányszor van az életben az, hogy valami többet kapunk, mint, amit kértünk, értékesebbet találunk, mint, amit kerestünk. Hányszor meséljük örömmel, én csak ezt akartam, de ráadásul még ez is vagy az is az enyém lett.

Nos, Isten nem a szűkölködésünkben gyönyörködik, hanem a bizalmunkban. Nem azt akarja, hogy éhezünk, hanem azt, hogy amink csak van, azt tőle kapjuk és neki legyünk érte hálásak.

A ráadás azt jelenti, hogy hab a tortán. A ráadás nélkül is beteljesedett volna célunk, hiszen amit kerestünk, az meglett. De! AZ ige azt mondja, ráadást is kapunk, többet, mint amit vártunk, többet, mint amit kerestünk.

A ráadás mindig azt a többet jelenti, amit Isten jelenlétében megkapunk.

Nézzük csak meg miről is van szó a hétköznapi szintjén.

A héten elég baljós hírek jelentek meg világgazdaság állapotát illetően. Van, aki már az összeomlásának az idejét is tudja. De ha nem is megyünk ennyire messzire, bizonyos, hogy a jólét alapjának tartott gazdasági növekedés jelentősen megtorpan a következő időszakban. Ez megfelelő módon aggodással és félelemmel tölthet el bennünket, hiszen ennek a velejárói általában a munkanélküliség, a pénznélküliség, az elbocsátások. A félelmeinket tehát gátak nélkül táplálják a politikusok, az elemzők, özőnszerűen árasztja ránk a média. Talán ne is normális az, aki ilyenkor nem aggodik. Mi lesz így? Hogy lesz így? Nem hasított beléd a kérdés az elmúlt napokban, hetekben vagy hónapokban?

Miért titkolnánk? Hiszen mindenkinek vannak félelmei, mindenkinek vannak aggodalmai. Miért ne vállalhatnánk fel, hogy bizony a mi szívünk is összeszorul olykor-olykor, ha abba gondolunk bele, hogy összebb kell majd húzni még ettől is jobban a nadrágszíjat, pedig már most is nagyon nehéz.

Egy régi görög monda szerint az ember a GOND istenség tulajdona haláláig. Vállaljuk csak fel nyugodtan, hogy bizony jól fogalmaz ez a több ezer éves mese, a Gond, az aggodás tulajdonai vagyunk. Nem vagyunk szabadok, mert ha elkezdünk félni, senki sincs, aki ki tudna minket szabadítani ebből a félelemörvényből. Lehúzz egészen a legmélyebb pontig, s csak utána vet ki minket magából, ha már szinte teljesen felemésztett. A félelem csak nyugtalanságot képes szülni. Nincs más eredménye, csak az aggodalom.

Jézus is szemléletesen beszél róla. Ki tudná csak egy arasznyival is meghosszabbítani az életét aggodásával? Sőt, tudjuk az eszünkkel, hogy az aggodás, a félelmek inkább csak rövidítik az életet.

A hollók képe nagyon találó. A Holló nem gondoskodik a kicsinyeiről. És mégis találkozunk olykor hollókkal, azaz még létezik olyan madárfaj, hogy holló, nem halt ki, pedig minden esélye meg lenne rá. Az a madár, akivel az élet ilyen mostohán bánik, akiről egyáltalán nem gondoskodik senki, Isten még rá is figyel, Isten még neki is ad eleget.

A mező liliomai pedig a szépség kategóriáját értelmezik újra. Salamon teljes szépsége, pompája, ragyogása sem mérhető egy liliomszállhoz, mely kint pompázik a mezőn. Akit Isten öltöztet, az lesz igazán szép. Átvitt értelemben is igaz. Akit Isten öltöztet fel az új ember ruhatárából, az bizony nagyon szép lesz, mert a szíve teszi széppé. AZ új szív, az újjászületett szív teszi ragyogóvá és pompássá. Mivel Isten szép, ezért azokat is széppé teszi, akik benne bíznak.

Az aggodás, a félelem, tehát nem vezet eredményre, csak fogságba taszít, rabbá válunk, a félelem rabjai, a GOND tulajdonai. Talán ezekről az emberekről beszél Jézus, amikor azt mondja, ezeket a pogányok kérdezik.

A pogány szó ismert, nem keresztyént jelent. De most szűkítsük le oda, hogy azokat értelmezi Jézus pogányoknak, akik nem bíznak teljes szívből Istenben. Mert keresztyénnek lenni azt jelenti szó szerint, olyanok vagyunk, mint Krisztus, Krisztusra hasonlítunk. Krisztus pedig minden tettében, cselekedetében teljes mértékben az Istenben bízott. Aki nem Istenre bízta az életét, aki nem mer csak ebben a bizalomban élni, arról Jézus azt mondja: pogány. Akik a GOND istenéhez tartoznak.

Néhány példa.

Idejövetelem előtt volt bennem félelem.

Néha a gyülekezet pénzügyeit nézve volt bennem aggodás.

A világ dolgainak alakulását látva néha elfog a kétség. Hova fog ez vezetni?

Isten cselekszik,

Ad ráadást is,

Tanít, hogy inkább őt válasszuk.

MA arra tanít: több az élet!